

αὐτῶν ἀπορρίπτεται, διηγοῦνται δὲ ὅτι σχεδόν πάντοτε συνοδεύουσι τὰ σωματεμπορικὰ πλοῖα τὰ διασχίζοντας ἐπὶ χαράκην τὰς θαλάσσας πρὸς αἰσχούς τῆς ἀνθρώποτητος καὶ τοῦ μακτήρισιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τρώγουσι τοὺς συνεπείχ φρικωδῶν κακουχιῶν καὶ ἀνηκούστων βασάνων κατὰ τὸν διάπλουν ἀποθνήσκοντας δυστυχεῖς μαύρους!

Τοὺς καρχαρίας ἀλιεύουσι τὸ μὲν ἔνεκα τοῦ κρέατος, τὸ δὲ ἔνεκα τοῦ δέρματος καὶ εἴδους τίνος ἐλκίου ἔξαγομένου ἐκ τοῦ ἥπατος αὐτῶν. Ἡ ἀλιεία τῶν θαλασσίων τούτων τεράτων διενεργεῖται δι' ἀγκίστρων, ἀκοντίων ἢ δικτύων εἰς τὰς θαλάσσας τῶν τροπικῶν καὶ ἰδίως εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰταπονίας καὶ Κίνας, παρὰ τὰς ἀκτὰς νήσων τινῶν τοῦ Ειρηνικοῦ ὡκεανοῦ, εἰς τὴν Ἐφιθρὸν θαλάσσαν καὶ τὸν κόλπον τῆς Γουιγέκ καὶ μαλισταὶ εἰς τὸν Ἰνδικὸν ὡκεανόν. Μόνον ἐν Koratchi παρὰ τὰς ἑκατόλιχας τοῦ Ἰνδοῦ ἀλιεύονται ἑπτάσις 40,000 καρχαριῶν! Εἰς τὴν Ἰταπονίαν καὶ τινας τῶν νήσων τοῦ Ειρηνικοῦ ὡκεανοῦ, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Κίναν τρώγουσι τὸ κρέας τῶν καρχαριῶν ἀφοῦ προηγουμένως σαπῇ καὶ καταστῇ τρυφερώτερον (!), ἐκ δὲ τῶν πτερυγίων αὐτῶν παρασκευάζουσι παντοῖα μαγειρικὰ καρυκεύματα (εἶδος τι φιδὲ κ.τ.τ.). Εἰς τὴν Βιρσοδεψίαν χρησιμοποιοῦσι τὸ ἐκ τοῦ πελωρίου ἥπατος τῶν καρχαριῶν λαμβάνομενον ἔλκιον, τὸ δὲ δέρμακα αὐτῶν (chagrin) μεταχειρίζονται ἥδη ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἀναγεννήσεως εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων κομβοτεχνιάτων, τὴν ἐπένδυσιν λαβῶν ὅπλων, μαχαιρῶν κττ.

Καρχαριῶν ἀριθμοῦνται εἰδη πολλά· κινδύνωδέστερος πάντων είναι: καρχαρίας ὁ ἀνθρωποφάγος (Squalus carcharias). Άλλα εἰδη είναι: καρχαρίας ὁ γλαυκός (C. glaucus) καρχαρίας ἡ λάφια (C. lamia) καρχαρίας ὁ μελανόπτερος (C. melanopterus) καὶ ἄλλα πολλά.

I. Π. ΔΟΑΝΙΔΗΣ

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΓΕΡΩΝ ΤΩΝ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΩΝ

ΕΝ ΚΑΠΛΑΝΔΙΑ

Ζωηρὸν διενεργεῖται τὸ ἐμπόριον τῶν πτερόν τῶν στρουθοκαμήλων ἐν τῇ παρὰ τὸ Εὔζηπον ἀκρωτήριον τῆς Ἀφρικῆς ἀγγλικὴ ἀποικίᾳ Καπλανδίᾳ (Capland). Κατὰ τινα στατιστικὴν ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν 200000 στρουθοκαμήλων διατρέφονται πρὸς τοῦτο ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Εκάστη στρουθοκαμήλης γεννᾷ ἀνὰ ὄκτω μῆνας 18—20 ὥρ., ἀτινα τεχνητῶς ἐκκολάπτονται, παρέχει δὲ μίαν περίου λίτραν (143 δρ.) πτερόν. Ἡ ἀπὸ τῶν ζώων ἀπὸ σπασίς τῶν πτερόν συνεπάγεται πολλοὺς κινδύνους. Τὰ πτερὸν πρέπει ν' ἀποσπῶνται καὶ οὐχὶ νὰ κόπτωνται, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἀναρρέονται ἄλλα εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποκοπέντων. Ἰσχυρὸς δένει καὶ μετὰ λύσης ὑπὸ τοῦ πόνου προκαλουμένης ἀνθίστανται τὰ ταλαιπωρα πτηνὰ εἰς τὴν έβασαν ταύτην, εἰς τὴν ὅποιαν πρὸς θεραπείαν τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρώπων ὑποθάλλονται· καίτοι δὲ λαμβάνονται πάντοτε μέτρα κατάλληλα,

οὐχ' ἡτον πολλάκις φονεύουσι τοὺς τὰ πτερὰ ἀποσπῶντας ἀπ' αὐτῶν. Κατὰ τὸ διεστημα τῶν τελευταίων τριάκοντα ἑτῶν ἔξηγήθησαν ἐκ τῆς Καπλανδίας 1200000 χιλιγρ. πτερόν ἀξίας 50000000 λιρῶν στερλ. ἦτοι 1250000000 φρ. χρ. Όμοια δικτροφή στρουθοκαμήλων καὶ ἐκκόλαψις τῶν ὧδην αὐτῶν τεγχνητή γίνεται καὶ ἐν Ἀλγερίᾳ, Ν. Αμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ.

I. Π. Δ.

ΤΕΧΝΗΤΩΣ ΚΕΧΡΩΣΜΕΝΑ ΑΝΩΝ

Οὐέν Παρισίοις χημικὸς κ. Padé παρεσκεύασε μίγματα κατάλληλα δι' ὧν χρωματίζει ἀνεξιτήλως ἀνθη ἀποκόπεντα τοῦ μητρικοῦ στελέχους. Οὕτω ἀπό τινος οἱ ἀνθοκόμοι τῶν Παρισίων πωλῶσιν εἰς τοὺς ἀπλήστους νεωτερισμῶν πελάτες των γαρύφαλκα πάντων τῶν χρωμάτων. Ἰδίως προσελκύουσι τὴν εὔνοιαν αὐτῶν τὰ πράσινα. Μέγα τῶν οὕτω κεχρωσμένων ἀνθέων πλεονεκτημά είναι ὅτι δὲν μαραίνονται τοσούτῳ ταχέως ὅσῳ τὰ φυσικοῦ χρωματίσμοῦ. Τὸ ἐν Παρισίοις συμβούλιον τῆς δημοσίου ὑγείας ἐπιφόρτισε χημικοὺς ὅπως ἔξετάσωσι ἀν τὰ τοιαῦτα ἀνθη δύνανται· νὰ βλάψωσι τὴν ὑγείαν, οὕτω δὲ ὅμοφώνως ἀπεφυγήθησαν ὅτι αἱ χρωστικαὶ οὐσίαι εἰναι ἐντελῶς ἀβλαβεῖς, ἀν δὲ τινες περιέχουσι ἀρσενικὸν ἡ φευδάργυρος ἔχουσι τοσούτον μικρὸν αὐτῶν ποσότητα, ὥστε καὶ ἡ βρᾶσις τῶν ἔτι δὲν είναι ἐπικίνδυνος.

Είναι ὅμως πρὸ καιροῦ γνωστὸν ὅτι δύναται τις νὰ μεταβάλῃ τὸ χρῶμα τῶν ἀνθέων ποτίζων ταῦτα διὰ καταλλήλων διαλυμάτων. Οὕτω ἵνα λαβθωμεν ἐρυθρὸς ἀνθη ἀρκεῖ νὰ ποτίζωμεν ταῦτα ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέρην διὰ διαλύματος ὅπερ παρασκευάζεται ζεομένου βραζιλικοῦ ξύλου (μπακάμι) λεπτῶς κεκομμένου ἐν ὅδατι καὶ ἐκτιμέομένου τοῦ ὑγροῦ μέχρι τοῦ τρίτου ἢ τετάρτου τοῦ ἀρχικοῦ ὅγκου.

Ἔνα λαβθωμεν μελανὰ παρασκευάζομεν διαλύματα ἐκ κηκίδων καὶ πρασίνου βιτριολίου. Τὰ λευκὰ ἀνθη ἀμέσως γίνονται μέλανα, πρέπει ὅμως νὰ προφυλάζτωνται ἀπὸ τὴν δρόσον τῆς νυκτός, ἥτις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν χρῶσιν.

Κυρίως τὸ ἀνθος δὲν λαμβάνει ὀλόκληρον τὸ νέον χρῶμα ὥστε παρουσιάζεται δίχροον, μὲ τὸ ἀρχικὸν καὶ μὲ τὸ ἐπίκτητον χρῶμα.

Ἄν τὴν μὲν πρωΐαν ποτίζωμεν δι' ἐνός, τὴν ἐσπέρην δὲ δι' ἑτέρου διαλύματος καὶ ἐξακολουθοῦμεν τοῦτο καθ' ἐκάστην, ρίπτοντες ὅμως ἐκαστον χρῶμα πάντοτε πρὸς τὸ αὐτὸν ἥμισυ μέρος τοῦ δοχείου ἐν φέτῳ, λαμβάνομεν ἀνθη τρίχροος.

Π. Ζ.